„Gazeta Lwowska“ z dodatkiem urzędowym wychodzi codziennie o 3ciej godzinie po południu, z wyjątkiem świąt uroczystych i niedzieli.

Prenumerata wynosi z przesyłką pocztową na rok cały 15 złr. 60 c., na kwartał 3 złr. 90 c., na miesiąc 1 złr. 30 c. Miejscowa na rok 12 zł. na kwartał 3 złr., na miesiąc 1 złr.

GAZETA LWOWSKA.

Za inseraty i artykuły nadesłane od jednego wiersza: pierwszy raz 6 c., drugi i trzeci po 5 c. Należytość stęplowa od każdej insercyi 30 cent.

Przesyłki (franco) odbiera Administracya Gazety Lwowskiej. Numer pojedyńczy w Expedycyi Gazety (Ulica Wałowa Nr. 370) 5 c.

Reklamacye wolne od opłaty pocztowej.

Nr. 219. Sobota 21. Września 1867. Rok wydania 57.

Prenumerata
na
„Gazetę Lwowską“
wraz
z Dodatkiem urzędowym
od 1. października do 31. grudnia.

Dla miejsowych . . . 3 złr.
Dla zamiejscowych . 3 złr. 90 c.

Za inseraty od jednego wiersza: pierwszy raz 6 c., drugi i trzeci raz po 5 c. prócz należytości stęplowej po 30 c. od każdego ogłoszenia.

Przesyłki (franco) odbiera Administracya Gazety Lwowskiej (ulica Wałowa Nr. 370).

☞ Zwracamy uwagę szanownych abonentów, że przy Gazecie Lwowskiej wychodzi bez podwyższenia przedpłaty od początku poprzedniego kwartału dodatek nadzwyczajny poświęcony statystyce, ekonomii politycznej i historyi krajowej.

Telegramy Gazety Lwowskiej.

Wiedeń, 21. września. Komisya konstytucyjna przyjęła wczoraj projekt komitetu o ustanowieniu trybunału pań twa.

Karlsruhe, 20. września. Wielki Książę wyraził deputacyi adresowej swoje zadowolenie z powodu jedności w dążeniu do wielkiego celu narodowego, i oświadczył, iż mogą mu ufać, że od wytkniętego sobie celu nie zboczy. Pomiędzy rządem a Arcybiskupem freiburgskim wywiązał się spór względem zdawania przez teologów egzaminów ogólnych (Staatsprüfung), przeciw czemu Arcybiskup protestuje. Dziennik rządowy nakazuje jak najostrzejsze przeprowadzenie tego rozporządzenia.

Rzym, 20. września. W alokucyi na posiedzeniu tajnem konsystorza potępił Papież uroczyście dekret rządu włoskiego względem dóbr kościelnych, uznając go za zupełnie nieważny.

Część urzędowa.

Jego c. k. Apost. Mość najwyższem postanowieniem z dnia 8go b. m. raczył najmiłościwiej pozwolić doktorowi medycyny Józefowi Milleretowi ze Lwowa i jego kolegom na zawiązanie stowarzyszenia lekarzy w Galicyi i zatwierdził odnośne statuta.

Część nieurzędowa.

Jego Excel. kanclerz państwa br. Beust miał następującą mowę w Reichenbergu przy bankiecie wyprawionym dlań na strzelnicy w dn. 18. b. m.:

„Wielce szanowni panowie! Nie pierwszy to raz powołany jestem do zabrania głosu w dniu godowym, ale jeżeli kiedykolwiek miałem chwilę zdolną przepełnić pierś moją uczuciem podniosłej radości, to pewnie najzdolniejszą do tego jest chwila obecna, kiedy otrzymuję tyle dowodów tak dla mnie miłych i zaszczytnych zaufania i przychylności. A jednakże pozwólcie mi panowie wyznać otwarcie, że przedewszystkiem owłada serce moje uczucie głębokiego żalu, uczucie poważne i tęskne. Tylko mała piędź ziemi dzieli mię tu od mojej zawsze ukochanej ojczyzny, w której spędziłem większą część życia, której poświęciłem najlepsze lata mojego życia męzkiego, w której przeżyłem tyle dni miłych i pomyślnych, ale też i wiele smutnych.

Tak moi Panowie! mało z tych, którzy powołani są do rządzenia, doświadczyli na sobie samych zmienności losu i publicznego zaufania i niechęci! Z jakiemże uniesieniem witał mię lud, gdy przed 3 laty powróciłem z owej konferencyi londyńskiej, jakżeż to wynosiła mię rzesza śpiewaków Niemiec, gdy przed 2 lata zgromadziła się w około mnie, a ledwie rok upłynął byłem już wygnańcem, bezbronnym w obec pocisków moich nieprzyjaciół, zaledwie pamiętany, uznany i broniony przez kilku przyjaciół.

Nie chciejcie panowie tego fałszywie tłómaczyć, że wynurzam te uczucia w waszem kole, nie czynię tego bez zamiaru; te doświadczenia nie zachwiały mojej odwagi, ani nie zrodziły w sercu mojem goryczy, ponieważ ja, mogę to śmiało powiedzieć, mam to przeświadczenie, żem szczerze pragnął tego co słuszne i dobre i byłem od dawna przyzwyczajony myśleć dobrze i o przeciwniku moim. Dla tego nie straciłem ani wiary w siebie, ani zaufania do ludzi, i pod obu temi względami nie doznałem złudzenia. Zaszczytne wezwanie monarchy otwiera mi szerokie pole działania, a jeżeli przy tem przypominam sobie z wdzięcznością o niejednej oznace publicznego zaufania, to przedewszystkiem miłą mi jest pamięć tego właśnie miasta, celującego inteligencyą i przemysłową pilnością, zkąd w ważnej chwili rozstrzygającej otrzymałem dowód uznania dodający mi odwagi.

I w mojej starej ojczyźnie, dla której jestem jakoby umarły, wiem, że wspominają o mnie dzisiaj jak o nieboszczyku, któremu poświęca się chętnie przyjaźne wspomnienie. Z tem wspomnieniem łączy się u mnie zapatrywanie, które czuję się zmuszonym wypowiedzieć w waszem kole.

I w mojem dzisiejszem powołaniu napotykam naprzeciw siebie wielu przeciwników, a nawet nieprzyjaciół, których ani liczba ani zaciekłość nie pozbawi mię odwagi. Wytrwale, stanowczo, idąc za wolą monarchy, dopóki jego zaufanie posiadam, iść będę drogą raz obraną, nie w myśli przełamania i zawstydzenia przeciwników moich, lecz z przekonaniem, że przyjść musi dzień, gdzie na podstawie odzyskanej na nowo konstytucyi, wszyscy podadzą sobie wzajem dłoń pojednania we wspólnej służbie dla ojczyzny. Dla tego wołam do tych, co stoją po mojej stronie: spokój, umiarkowanie, szanowanie przeciwnika, oszczędzanie jego uczuć!“

Panowie! droga do was prowadziła mię przez niwy, których widok boleśnie ranił moje serce; szczodre błogosławieństwo Boże dozwoliło tym niwom znowu zakwitnąć, ale przed jakże to niedawnym czasem poiła je najszlachetniejsza krew i były one widownią bratniej wojny, i czyż mogłem przy tem zapomnieć, że mnie obwiniano o wywołanie tej nieszczęsnej wojny. Nie! gdziekolwiek i jakkolwiek mogłem pobłądzić, toć przecie na ten ciężki zarzut nie zasłużyłem, i gdy kiedyś badacze dziejów będą mogli zajrzeć do najtajniejszych kryjówek archiwów w Dreznie i w Berlinie, nie znajdą tam pewnie ani słowa na udowodnienie tego zarzutu, a przecież ileżto nie gadano o tajemnych układach i traktatach, o których nigdy nie pomyślałem nawet. Moi panowie! przywiozłem do Austryi gorące serce niemieckie, walczyłem o to, aby żywioł niemiecki w Austryi utrzymał swoje stanowisko, robię to i robić będę dalej jako wierny sługa mojego cesarza.

Pragnę, aby żywioł niemiecki, który jest nierozłączny od dostojnej dynastyi, od najpiękniejszych stron dziejów Austryi, od najpiękniejszych nadziei przyszłości jej historyczno-cywilizacyjnej, czcią zawsze był otaczany.

Jeżeliby jednak miał kto mniemać, że przybyłem do Austryi, aby Niemcom austryackim służyć za drogoskaz wskazujący, jak przeniewierzyć się Austryi, ten zbłądziłby, a jak ja, tak myśli największa część ludności niemieckiej w Austryi. Kto zachowuje gorące serce dla swego współplemiennika, ale pozostaje wiernym swojemu krajowi, ten będzie poważany i pożądany; ci zaś „synowie boleści“, co się wyprą własnego ogniska, zyskają ubolewanie, lecz będą wyzyskiwani. Przykładem, który my Niemcy damy, wierząc w Austryę i jej przyszłość, najsilniej przykujemy inne narodowości do Austryi. Oby słowa te i w tych sferach znalazły rozgłos i były zrozumiane, w których widzimy osobliwe widowisko, że ci, co najwięcej rozprawiają o odwiecznej ojczyznie, o tradycyach historycznych, o starej wierze swojej, i to wszystko uważają za zagrożone, wprowadzają do siebie obcy kraj, ideę nowoczesną, nową naukę.

Czyż nie doszło do tego, że w stolicy tego rozkosznego kraju, który słusznie dumnym jest z tego, że zawsze był wiernym panującemu domowi, spiewano obcy hymn ludowy? Niechaj baczą, co robią! Jak może Król, którego pragną ujrzeć przybranego w wysoko wzniesioną koronę, odbyć wjazd w mury miasta, wśród którego rozlegają się jeszcze dźwięki hymnu poświęconego obcemu Monarsze: a czyż zapaleńcy ci nie chcą, aby żyć w pokoju i zgodzie z plemionami zamieszkującemi owo wielkie państwo, ku któremu zwracają oczy swoje? Zkądże jednak ma przyjść zgoda i pokój, jeżeli to, co tam stanowi zgodę i uszanowanie, tutaj używanem bywa, aby uwielbiać waśń i opór? Pocieszać może, że są to tylko pojedyńcze, przemijające zjawiska; mogą one nas zadziwiać, ale nie będziemy odpychać tych braci austryackich.

Podajemy im jak i dawniej rękę. Nikt nie myśli o ścieśnianiu praw uzasadnionych, słusznych roszczeń; dozwolony jest im i zapewniony ruch swobodny, skoro przyłożą ręki do budowy, którą my wznosimy na podstawie konstytucyjnej i wolnomyślnej, a około budowy tej, której ukończenie daje rękojmię wewnętrznego wzmocnienia państwa i zewnętrznej potęgi, pracujemy wciąż pilnie. Spuście się na to.

Ale pomyślcie panowie także, że tem pewniej doprowadzimy tę budowę do szczytu, jeżeli ją będziemy wznosić z rozwagą nie pospiesznie, aby jutro runęło, co dzisiaj wzniesiono. Ażeby się zaś powiodło, potrzeba przedewszystkiem przestać wątpić i rozpaczać. Pessymizm, jaki zastałem za mojem tu przybyciem, zwolniał; jest już lepiej, a jeszcze lepiej być musi.

Dlaczego to zwątpienie, dlaczego ten wzrok lękliwy w przyszłość? Trzeba przedewszystkiem być sprawiedliwym względem tego, w którego ręce Opatrzność złożyła berło tego starożytnego czcigodnego państwa. Nie należy przecież zapominać i zapoznawać, jakiej potrzeba było siły ducha, aby nie stracić odwagi pod ciężkiemi próbami, kiedy cios po ciosie padał na jego głowę, i aby z równą wiernością powołaniu swemu dopełniać wzniosłych obowiązków!

A czyż odtąd czas upłynął bezpożytecznie? Czyż nie utorowano drogi życiu konstytucyjnemu i rozwojowi wolnemu? Czyż Austrya pomimo doznanej klęski nie cieszy się sympatyą i poważaniem zewnątrz? Czyż nie ma wagi jej głos, gdy go stawia na szali pokoju? Czyż możemy zaprzeczyć, że handel i przemysł potężnie się rozwinęły, i że jest dosyć roboty dla każdego, kto chce pracować? Spojrzyjmy na ludy Austryi: gdzież znajdziemy podobny przykład, żeby naród po dwukrotnej szybko po sobie następującej wojnie, z taką gotowością do ofiar ponosił ciężary wojny i większe jeszcze ciężary pokoju, któryby się znowu pokrzepił, aby wstąpić na nowe drogi dla szukania ratunku? Ileżby ten naród mógł zdziałać, gdyby nieszczęście się skończyło, a dlaczegoż nie miałoby się skończyć?!

Mówią, że popełniono błędy: oczywiście popełniono błędy, bo błędy znajdą się zawsze przy nieszczęściu, podobnie jak cnoty i mądrość objawiają się zawsze obok szczęścia. Ale nieszczęście przychodzi pomimo woli ludzi tak jak i szczęście, a gdy raz przyjdzie szczęście, zobaczymy, czem jest naród austryacki, ten naród, któremu pozwolimy korzystać ze wszystkich błogosławieństw pokoju, aby wzrastał jego dobrobyt: tylko w pracowitym, zabezpieczonym od niedostatku narodzie może zakorzenić się i rozwinąć prawdziwa wolność. To jest stare zdanie, i dlaczegoż nie mamy na tem polu postępować śmiało naprzód? Tu nie potrzeba lękliwie badać, co jest za tym murem, który zrywamy; pod każdym kamieniem, który uprzątniemy, znajdziemy z pewnością dobrą rolę, na której trzeba tylko posiać, aby zeszedł dojrzały i obfity plon. A gdzieżbym mógł pewniejszy odgłos dla tych zapatrywań znaleść, jeżeli nie w tem mieście, którego przemysł pracuje i stwarza, podczas gdy inni marzą, ganią i rozpaczają.

Chwała niechaj będzie duchowi pracy, duchowi twórczemu i chwała temu miastu, w którem ten duch panuje. Niech żyje Reichenberg!“ Długie i huczne oklaski, które kilkakrotnie przerywały mowę kanclerza, zagrzamiały z podwójną siłą po wzniesionym przezeń toaście na cześć Reichenbergu.

Deputacya Rady państwa do ugody z Węgrami odbyła posiedzenie d. 18. b. m. na którem wygotowała odpowiedź na ostatnią odezwę deputacyi węgierskiej i ją odesłała. Następnie poruczono subkomitętowi, kóry tę odpowiedź wypracował, porozumieć się co do propozycyi ministeryalnych z podobną subkomisyą przez deputacyę węgierską wybrać się mającą. W tym względzie dano subkomitetowi informacyę, i między innemi miano mu polecić aby się oświadczył za przyjęciem kwot w przedłożeniu rządowem wyszczególnionych z zastrzeżeniem pewnych wyjaśnień i oznaczeń, które uznano za pożądane.

Z ugody finansowej obudwu ministerstw podaje „Debatte“ następujące wyjątki:

„W nierozdzielnym związku z wnioskiem względem ustanowienia stosunku kwot, badwaj ministrowie finansów za zgodą wszystkich innych ministeryów już teraz zobowiązali się w odnośnych ciałach reprezentacyjnych wnieść podobnie brzmiący projekt ustawy względem długów państwa na tej zasadzie, aby na pokrycie rocznych wydatków na długi państwa, królestwa i kraje w radzie państwa reprezentowane objęły najprzód 25 milionów złr. w. a. rocznie, reszta zaś aby była podzielona pomiędzy te kraje a kraje korony węgierskiej w powyższym stosunku 70 do 30. Suma na tej zasadzie potrzebna do wypełnienia zobowiązań na rok 1868 będzie umieszczona w odnośnych preliminarzach na przyszły rok finansowy.

„Ponieważ nadto obadwa ministerya zgodziły się aby dług publiczny z d. 31. grudnia b. r. pozostający ostatecznie zamknąć, a przez obie połowy państwa co do tegoż przyjąć się mające zobowiązanie oznaczyć stałą, cyframi dobrze określoną i dalszej zmianie nie podlegającą rentą roczną postanowiono także:

„Aby obadwaj ministrowie finansów najdalej do 1. maja 1868 przedłożyły odnośnym ciałom reprezentacyjnym wspólnie ułożony projekt, mający na celu jak najobszerniejszą zamianę dotychczasowych rozmaitych wierzytelności na jednostajnę rentę, biorąc za podstawę dotychczasową stopą procentową, z najmożliwszem usunięciem kosztów amortyzacyi i aby była wysadzona komisya mięszana do ostatecznego obliczenia cyfry obustronnych ciężarów, która na podstawie wykazów dotychczasowej komisyi kontroli długu państwa stan długu z dniem ostatniego grudnia b. r. obliczy, wszystkie książki kredytowe zamknie i w związku z zamianą tytułów wierzytelności i przyjętego stosunku podziału obliczy dla obu stron stałą prestacyę roczną.

„To są punkta co do których ministerya w kwestyi wydatków pragmatycznych i długu publicznego zgodziły się. Ponieważ obejmują one w sobie słuszny podział ciężarów przez obie połowy państwa dla utrzymania monarchii objąć się mających, wynika z natury rzeczy, że tworzą całość zamkniętą. i są w ten sposób nierozdzielne, że odrzucenie jednego lub drugiego punktu przez zgromadzenia prawodawcze obaliłaby całą ugodę.“

Kossut oświadcza, że doniesienie wiedeńskiej „Presse“ jest oszczerstwem, nie był on nigdy w Dieppe, nie widział nigdy hr. Stackelberga, ani też nie rozmawiał z żadnym innym ajentem. Nie połączy on się nigdy z Rosyą, która jest katem Polski i Węgier i nieprzyjaciołką wolności, pomiędzy nim a Rosyą nie ma nic wspólnego. Co do Szilagyi'ego powiada Kossut, że tenże bawi jako zbieg w Berlinie i nie ma żadnej od niego misyi.

Król pruski przybył dn. 18. b. m. o godz. 3. po południu do Darmsztadtu, gdzie był serdecznie przyjmowany przez Wielkiego Księcia i rodzinę tegoż i przyjął zaproszenie na obiad.

Z Berlina donoszą, że na posiedzeniu parlamentu z dn. 18. b. m. postawiono wniosek względem wystosowania adresu, który znalazł liczne poparcie. Kancelarya związkowa przedkłada nowy traktat cłowy i etat budżetu związkowego na r. 1868. Na wniosek prezydenta uchwala izba, aby obrady wstępne nad budżetem toczyły się w plenum; następnie uchwalono powierzyć ostateczne obrady nad ustawą paszportową i oddać ustawę pocztową i ustawę o podatkach od soli osobnym komisyom. Wniosek Miquels'a co do wydania ogólnego regulaminu wyborczego dla północnego związku został przyjęty. Komisya proponuje, aby unieważnić wybór jenerała Vogel von Falkenstein w Królewcu; Stumm przeciwnie wnosi, aby go uznać ważnym, ale równocześnie wezwać kanclerza związku, aby nadal tworzenie wojskowych okręgów wyborczych było zaniechane. Po długiej dyskusyi upadł wniosek Stumma przy głosowaniu, a wniosek komisyi się utrzymał.

Jego Excel. kanclerz państwa br. Beust przybył dn. 18. b. m. o godzinie 2½ po południu do dworca kolei w Dreźnie, gdzie był przyjmowany przez posłów austryackiego i francuskiego. Br. Beust odjechal niezwłocznie do Laubegast, gdzie bawi jego rodzina. Ma on tam zabawić tylko dni kilka.

„Augsb. Abendz.“ ogłasza ogólnik hr. Bismarka z d. 7. b. m. do reprezentantów Prus zagranicą, względem zjazdu salzburgskiego, w którym prezydent ministrów konstatuje, że na tym zjeździe mówiono o wewnętrznych sprawach Niemiec. Okólnik kończy się temi słowy: Związek północno-niemiecki po rozszerzeniu i ustaleniu stosunków narodowych między Południem a Północą będzie i na przyszłość chętnie czynił zadość wszelkiej potrzebie rządów południowo-niemieckich, ale oznaczenie stosunku wzajemnego zbliżenia zostawiamy decyzyi naszych południowo-niemieckich sprzymierzeńców, w tem bowiem widzimy zabezpieczenie podstawy samodzielnego rozwoju narodowych interesów ludu niemieckiego

Mniej teraz słychać o gwałtownych dążnościach unifikacyjnych Rosyan w Polsce. Jednak trwają one ciągle i bynajmniej nie osłabły, jak tego dowodzi następująca korespondencya Gazety gdańskiej z d. 12. b. m. „Codziennie mnożą się trudności dla władz usiłujących zamienić kościoły unickie w królestwie polskiem na prawosławne, chcąc przez to oraz i ludność ruską przerobić na rosyjską. Odkąd z kościołów usunięto organy unici przestali do nich uczęszczać i niczem nie dają się skłonić do uznania nowo wprowadzonych popów za swoich pasterzy. Unici uważają popów schyzmatyckich za heretyków nie mogących rozdawać sakramentów. Dla ochrzczenia dziecka ludzie idą często mil dziesięć do swego dawnego księdza a chrzest odbywa się tajemnie, według dotychczasowego obrządku. Jeżeli takiego księdza nie można znaleść dzieci zostają niechrzczone a umierający nie otrzymuje ostatniego sakramentu. Ludność unicka wielce religijna jest z tego powodu mocno rozjątrzona. Wielu chciało udać się do Petersburga, dla zaniesienia skargi do cesarza o pogwałcenie religii, ale odmówiono im paszportow. Dla odprawiania nabożeństwa w dnie świąteczne zgromadzają się unici w jakimkolwiek domu prywatnym i tam ktokolwiek z ludu zastępuje księdza. Ale biada jeźli się władze dowiedzą o takiem nabożeństwie, natychmiast wpada wojsko i modlących się rozpędza kolbami a aresztuje tego co kieruje nabożeństwem. Unici stawiają częstokroć silny opór, ztąd nieraz już przyszło do bitki między chłopami a wojskiem. W zeszłym tygodniu unici w okolicy Białej dowiedzieli się że ich dawny proboszcz miał być aresztowany w miasteczku Dołhobrodach. W kilku godzinach zgromadziło się 5 do 6000 chłopów i oświadczyli, że nie pozwolą aresztować kapłana, który jeszcze pozostał wiernym swojej religii. Wojsko miało zapewne rozkaz nie używać siły bo się oddaliło, ale słychać, że wysłane już zostały w tę okolicę większe oddziały wojska. Dotychczas władze postępowały względem włościan z pewnem lekceważeniem, rzecby można żartobliwie, zapewne nie długo to potrwa, zabraknie im cierpliwości, i wtedy zaczną przeprowadzać swoje plany z zwykłą w takich razach dzikością.

Według zdania osób, które znają stosunki przeciągnięcie ludności unickiej do kościoła schyzmatyckiego, nigdy się nie powiedzie. Uda się może zniszczyć środkami gwałtownemi życie kościelne, ale obrządek nie da się wytępić, będzie kwitnał tajemnie i wzmoże się nienawiść dla rządu. Jak wiadomo rząd Cesarza Mikołaja nawracał w podobny sposób unitów litewskich, jednak cała ludność tamtejsza pozostała skrycie katolicką i wyznaje odtąd dwie religie, urzędową, której nie nawidzi i tajemną, która tem jej jest droższą. Czyż to nie przypomina nawracania żydów i maurów w Hiszpanii? Dla przeszkodzenia, aby unici nie spowiadali się przed księżmi katolickimi zakazano najsurowiej spowiadać kogokolwiek, co się nie wykaże kartą legitymacyjną, że jest katolikiem. W gimnazyach rosyjskich, do których, jak wiadomo i nierosyjscy uczniowie bardzo chętnie są przyjmowani, a gdzie jest udzielaną tylko nauka religii prawosławnej, zakazane jest uczniom i uczennicom nierosyjskim, nie być obecnymi na nauce religii. Rodzice, którzy się na to użalali, otrzymali odpowiedź, że wszystkie religie chrześciańskie są jednakowe. Od przyszłego Nowego roku królestwo przestanie być jako takie urzędownie uważanem, i ma być podzielone na dwie gubernie, z tej i z tamtej strony Wisły.

Poseł francuski p. Dano przybył dnia 17. b. m. do Brestu.

Według depeszy z Aten z dnia 17go b. m. zapewniają, że sesya izb odroczoną została do 13. listopada. Autonopulos został wysłany w misyi do Króla.

Stronnictwo republikańskie Stanow Zjednoczonych Ameryki stara się o to, aby prezydenta Johnsona z powodu jego niekonstytucyjnego postępowania przeciw wiernym prawom jenerałom i przeciw ministrowi wojny Stanton, zaraz po zebraniu się kongresu podać w stan zaskarzenia.

Równocześnie z zwołaniem kongresu mają być rzeczy tak zakierowane, że usunięty minister wojny przyjdzie do naczelnej władzy rządu. Chcą mianowicie wprowadzić Stantona do senatu i obrać go prezydentem, jako taki zostałby na mocy ustaw konstytucyjnych, w tej samej chwili, kiedy skarga przeciw prezydentowi będzie wytoczona, na miejsce tegoż szefem władzy egzekucyjnej.

Według depeszy z Nowego Jorku z dnia 7go b. m. wyłączeni zostali od amnestyi Davis, Steffens, wyżsi wojskowi i ajenci dyplomatyczni konfederacyi, tudzież ci, co mieli udział w zamordowaniu Lincolna.

Carlos Miramon na czele 3000 ludzi kazał rozstrzelać 90 liberalistów dla pomszczenia śmierci swego brata.

Gospodarstwo, przemysł i handel.

Cennik

giełdy pieniężnej i towarowej we Lwowie.

Dnia 20. września.

Effekta: Akcye kolei galic. Karola Ludwika 212.75; listy zastawne banku hypotecznego 96.25; srebro 121.75. Towary: pszenica korzec 158 ℔ z dosypem do 170 ℔ 11.25 (na grudzień); rzepak korzec 170 ℔ cłowych z workiem 10.85; hreczka korzec 138 ℔ z dosypem do 100 ℔ 6 złr. (na listopad).

W pierwszej połowie b. m. były następujące ceny zboża i innych artykułów na targach w miasteczkach:

	Miejsce targu:									
	Pilzno		Tarnów		Wojnicz		Brzesko		Zakliczyn	
	zr.	c.	zr.	c.	zr.	c.	zr.	c.	zr.	c.
	walutą austryacka									
Mec pszeniey	5	60	6	31	6	.	5	50	5	.
„ żyta	3	50	3	92	4	.	3	75	3	60
„ jęczmienia	2	40	2	64	2	50	3	.	2	80
„ owsa	1	50	1	85	1	40	1	50	1	50
„ hreczki	.	.	3	32	.	.	.	.	.	.
„ kukurudzy	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
„ ziemniaków	1	.	1	40	1	20	.	80	.	.
Cetnar siana	1	.	2	.	1	.	1	.	1	.
„ wełny	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
„ nas. koniczu	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
Sąg drzewa twardego	6	.	8	50	7	.	8	.	5	.
„ „ miękkiego	3	80	6	.	6	.	6	.	3	.
Funt mięsa wołowego		12		.	.	12	.	12	.	12
Mas okowity	.	.	.		.	.		58	.	70

Kronika.

Pierwszy koncert Patti odbył się wczoraj w teatrze hr. Skarbka przy niesłychanym udziale publiczności. Mimo cen wstępu znacznie podwyższonych i, jakby się słusznie zdawać mogło, na dzisiejsze „ciężkie czasy“ zbyt wysokich, teatr był w całem znaczeniu tego słowa przepełniony. Miejsce dla orkiestry przeznaczone zajęła publiczność, nawet na scenie zrobiono miejsce dla kilku set osób, by zadość uczynić mnogim domaganiom się wstępu. Co do samego koncertu, to grzmiące oklaski jakiemi przyjmowano każdy numer programu, głośnem były świadectwem ogólnego zachwytu. Brak nam miejsca do szczegółowego ocenienia gry artystów biorących udział w koncercie, tyle tylko powiedzieć możemy, że nigdy jeszcze publiczność Lwowska niemiała sposobności słyszeć jednego wieczora produkcyi muzycznej odznaczającej się taką rozmaitością utworów, tak świetnie i po mistrzowsku wykonanych. Od wielkiej sonaty Bethovena poświęconej Kreutzerowi i wielkiej aryi z „Lunatyczki“, do Karnawału weneckiego Paganiniego i piosnki ze śmiechem, cóż to za

odstęp niesłychany. Jednak każdy utwor nacechowany właściwym rodzajem artyzmu wzniecał powszechny zapał. Najwięcej zachwycał spiew Carlotty Patti. Spiew ten w istocie jest fenomenalny. Głosem swoim sięga Carlotta Patti niesłychanie wysokich tonów, a co do koloratury istotnie nie da się porównać z żadną inną spiewaczką. Trzeba ją słyszeć spiewającą, inaczej nie podobna mieć wyobrażenia o tym śpiewie. Pan Auer wdzięczną swoją grą na skrzypcach zjednał sobie powszechne oklaski, szczególnie podobał się odegrany przez niego z wielką brawurą polones Vieuxtemps'a. Pan Willmers, którego technika, mianowicie w biciu tryllerów, zyskała europejską sławę, odpowiedział zupełnie wysokiemu stanowisku, które jako pianista nie od dzisiaj zajmuje w świecie muzykalnym. Pan Jules Lefort sympatycznym spiewem swoim, mianowicie mistrzowskiem odspiewaniem Serenady Gounod'a bardzo przyjemne zrobił wrażenie. Także p. Popper znakomitą grą swoją na wiolonczeli huczne zyskał oklaski. W ogóle pierwszy koncert Patti odpowiedział zupełnie powszechnym oczekiwaniom, zaś sama Carlotta Patti oczekiwania te niezawodnie przewyższyła. — Dziś drugi koncert; trzeci zapowiedziany na przyszły tydzień za powrotem p. Ullmana z towarzystwem z Czerniowiec.

(Wypadki miejscowe.) D. 18. b. m. policyant zranił na ulicy człowieka, który się targnął na niego. D. 19. b. m. poderznął sobie gardło brzytwą przekupień A. M., jeszcze żyjącego powieziono do szpitalu.

(Pożar.) D. 13. b. m. spalił się w Demni w pow. żydaczowskim dom włościański z budynkami gospodarskiemi i zbożem. ogień miał być podłożony i domniemanego sprawcę ujęto.

(Na wsparcie pogorzelców brodzkich) wpłynęło do c. k. urzędu pow. w Borszczowie 1 złr. 70 c.

Ostatnia poczta.

Berlin, 19. września. Na dzisiejszem posiedzeniu parlamentu ukonstytuowały się komisye do ustaw o poczcie i o soli. Debata nad adresem zacznie się w poniedziałek; poczem nastąpi obrada wstępna nad budżetem. Ma być utworzona komisya petycyjna.

Monachium, 19. września. Dziś w nocy przybył tu z Paryża ks. Metternich, poseł austryacki. Podobnież jest tu obecny jenerał Fleury z rodziną.

Paryż, 19. września. „Monitor wieczorny" zaprzecza doniesieniu Keratry, że pomiędzy Cesarzową Charlottą a Cesarzem Napoleonem miały miejsce w St. Cloud bardzo ożywione konferencye. „Etendard" zaprzecza pogłoskom o układach względem zmiany konwencyi wrześniowej. Doniesienia z Florencyi potwierdzają, że agitatorowie zaniechali projekt inwazyi.

Manchester, 19. września. W zbiegowisku aresztowano dwóch Fenian, których jednak odbił tłum uzbrojony. Zraniono kilku urzędników policyjnych. Wyznaczono nagrodę 300 ft. sz. za dostawienie Fenian wyswobodzonych.

Ateny, 14. września. Powstańcy pod Cziarisem udaremnili usiłowania Mehmeda Baszy otoczyć stanowisko Keramia. Przybyło tu 2 członków kreteńskiego zgromadzenia narodowego i sekretarz rządu prowizorycznego. Kreteńczycy chcą się bronić do ostatka.

(Telegramy „Czasu".)

Wiedeń, 20. września. „Neue Presse" i „Tagesblatt" ogłasza rozmowę Cara z Fuadem baszą. Car przemawiał za odstąpieniem Kandyi i upraszał ministra, aby to przeprowadził u Sułtana. Fuad mniemał, że ani Sułtan ani rząd turecki nie mogą na to przystać, albowiem stanowiłoby to przypadek precedencyi co do Epiru, Tesalii i innych wysp Archipelagu. Car uważał tę obawę za bezzasadną, tem więcej, że z zasady jest on konserwatystą i w żadnym razie nie dopuści, aby Turcya szkodowała, i mógłby użyć tego za powód do wspierania Turcyi. Car mówił dalej: Lepiej mieć sąsiada przyjacielem, aniżeli mieć przyjaciół na drugim końcu świata. Po powrocie Fuada przedłożyło mu poselstwo rosyjskie zarysy przymierza rosyjsko-tureckiego, w których figuruje polityczna i administracyjne autonomia Krety, i żądaną była neutralność Porty w razie zdarzyć się mogących zawikłań, tudzież przyrzeczenie bezpośredniego uporządkowania kwestyi pomienionych za współudziałem Rosyi, z wykluczeniem innych mocarstw. Porta odrzuciła ten projekt przymierza.

Przyjechali do Lwowa.

Dnia 20 września.

Hotel George: PP. Hr. Golejewski Ant., z Harasymowa. Br. Bullow A., c. k. oficer, z Głogowa. — Br. Hohendorf Kalixt, z Szutrominiec. — Gizowski Józef, z Buczały. Hermann R., z Załucza. — Kamiński Jul., z Wołynia. — Kämpfe K., z Lubyczy królewskiej.

Hotel europejski: Ettmayer An., c. k. radca nadworny, z Czerniowiec. — Hr. Łoś Adam, z Iwonicza. — Hr. Łoś Fr., z Bełza. — Boniecki Kaz., z Korni. — Jędrzejewicz Józef, z Żurawic. — Kunaszowski H., z Żelibor. — Dworski Alex., adw., z Przemyśla.

Hotel angielski: Hr. Tarnowski Wład., z Krakowa. — Agopsowicz Krz., z Grochowic. — Janocha Ant., z Strzylcza. — Sasulec Wac., z Załucza. — Skrzyński M., z Chłop. — Skowroński Jan i Słonecki Leopold, z Kołomyi. — Udrycki Ad., z Mostów wielkich. — Borisow Alex., c. r. kap., z Petersburga. — Mezei L., c. k. porucz., z Mostów wielkich.

Hotel Krakowski: Dokoupil Jakób, c. k. rotm., z Radowic. — Giebałtowski Ant., z Uścia.

Pod Nr. 514 4/4: Katyński St., z Grodowic.

Hotel pod Tygrysem: Rechkron Izydor, c. k. pens. rotm., ze Stryja.

Wyjechali ze Lwowa.

Dnia 20. września.

PP.: Hr. Dzieduszycki Alex., do Jezupola. — Br. Horoch Wac., do Mieczanowin. — Łysakowski Leop., do Baligrodu. — Ohanowicz Ig., do Snowidowa. — Papara Henr., do Zubowmostów. — Pawlikowski Miecz., do Medyki. — Potocki Miecz., do Kocinbiniec. — Terlecki Wawrz., do Powitna. — Terlecki Tad., do Ruszelczyc. — Witkowski Adam, do Sorok. — Zawadzki Jul., do Grabicza. — Hr. Taxis F., c. k. jenerał-major, do Sambora. — Hr. Schapara Wł., c. k. pułkownik, do Brzeżan. — Boczarski Mic., c. k. prz. pow., do Staregosioła. — Łukasiewicz Fr., c. k. sędzia pow., do Brzeżan. — Towarnicki Iz., c. k. kapitan, do Ilujczego. — Tscherniawski Alex., c. r. kap., do Rosyi. — Łuszczyński Kaj., do Łuczyc. — Wolański Wit, na Podole.

Spostrzeżenia meteorologiczne we Lwowie.

Dnia 20. września.

Pora	Barometr w mierze par. sprow. do 0° Reau.	Stopień ciepła według Reaum.	Stan powietrza wilgotnego	Kierunek i siła wiatru	Stan atmosfery
7. god. zrana	329.62	+ 5 6	78.9	półn. sł.	0
2. god. po poł.	328.83	+ 14.0	51.5	" "	0
10. god. wiecz.	328.23	+ 8 6	58.6	" "	0

TEATR.

Dziś: **Drugi koncert Carlotty Patti.**

Odpowiedzialny redaktor Adolf Rudyński.

Kurs lwowski.

Dnia 20. września.

	gotówką zł.	gotówką c.	towarem zł.	towarem c.
Dukat holenderski . . . w. a.	5	81	5	90
Dukat cesarski . . . "	5	84	5	93
Półimperyał zł. rosyjski . . . "	10	—	10	20
Rubel srebrny rosyjski . . . "	1	87	1	92
" papierowy rosyjski . . . "	1	69	1	71
Talar pruski . . . "	1	81	1	84
Polski kurant i pięciozłotówka . . . "	—	—	—	—
Galicyjskie listy zastawne w. a. za 100 zł. (bez kuponów)	79	47	80	27
" " " m. k. za 100 zł. (bez kuponów)	83	46	84	22
Galicyjskie obligacye indemnizacyjne (bez kuponów)	65	53	66	08
5% Pożyczka narodowa (bez kuponów)	65	—	65	92
Akcye gal. kol. żelaz. Karola Ludwika	211	50	213	83
Akcye kolei lwowsko-czerniowieckiej . .	172	67	175	33

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 18 września

1. Długi publiczne. (Za 100 zł.)

A. Państwa.

	pien.	towar.
Z pożyczki narod. z procentami od stycznia do lipca po 5%	65 40	65 60
" z kwiet. do października po 5%	65 60	65.80
Pożyczka w r. 1864 (fun. szt.) zwrotna w 35 latach po 5%	73 –	74 –
Pożyczka w srebrze z r. 1865 (franki) zwrotna w 37 latach po 5%	78 25	78 75
Metaliki po 5%	56 70	56 90
Przez. do wyl. z r. 1839 całe losy	137.—	138.—
Przez. do wyl. z r. 1839 piąta część losów	137 —	138 —
Przez. do wyl. z r. 1854	71.75	72.25
Przez. do wyl. z r. 1860 po 500 zł.	82.20	82 40
Przez. do wyl. z r. 1860 po 100 zł.	87 50	88 —
Pożyczka z r. 1864 (z premią) po 100 złr.	74 20	74 40
Renty Come po 42 l. aust.	19.50	20.—

B. Krajów koronnych.

Obligacye indemn. po 5% za 100 złr.

	pien.	towar.
Niższej Austryi	89.—	90 —
Czech	88.50	89 50
Węgier	69 —	69 50
Galicyi	64 75	65 50
Siedmiogrodu	62 25	62 75
Bukowiny	63 50	64 50
Galic. pożyczki głod. z r. 1866 po 7%	99.25	100 —

2. Akcye.

	pien.	towar.
Banku narodowego	681 —	683.—
Inst. kred. dla handlu po 200 zł. w. a.	180 30	180 50
Niż.-austr. tow. eskomt. po 500 zł.	604. —	606.—
Banku anglo-austryackiego na 200 złr. (20 ft. ster.) z wpłatą 30%	105 75	106 25
Półn. kol. po 1000 zł. m. k.	1700. —	1705.—
Tow. kolei żel. państwa po 200 zł. m. k. czyli 500 fr.	237 60	237.80
Połud. kolei państ., po 200 zł. w. a. czyli 500 fr.	186 —	186.50
Kol. Ces. Elżbiety po 200 zł. mon. konw.	142 —	142.50
Kol. Kar. Lud. po 200 zł. mon. konw.	211 75	212 25
Lwowsko-czerniow. kolej po 200 zł. w. a. w srebrze (20 f. s.)	173 50	174 —
Austr. towarz. żegl. par. po 500 zł. m. k.	480 —	482.—

3. Listy zastawne.

	(za 100 zł.)	
Banku narod. w w. a. przezn. do losowania po 5%	92 25	92.50
Gal. Tow. kred. w w. a. po 4%	79.50	—.—
Węgier. Towar. ziemskie. po 5½%	90.25	90 75
detto (renta) po 6%	—.—	—.—
Pow. austr. towarz. kr. ziem. przez. do losow. po 5% w sr.	105 —	106. —

4. Obligacye z prawem pierwszeństwa.

	pien.	towar.
Kol. półn. po 100 zł. m. k.	94.—	94.50
Kol. półn. po 100 zł. w. a.	91.50	92.—
Kolej gal. Karola Ludwika po 300 zł. w. a. (w srebrze) po 5% za 100 zł.	98 50	99.—

5. Losy.

	(za sztukę.)	
Inst. kred. dla handlu po 100 zł. w. a.	127 50	127.75
Tow. żeg. par. na Dunaju po 100 zł. m. k.	85.75	86.75
Poż. Tryc. po 100 zł. m. k.	117.—	119.—
" " po 50 zł. w. a.	53. —	55.—
Pożyczka miasta Budy po 40 zł. w. a.	23 —	24.—
Esterhazego po 40 zł. m. k.	97.—	100.—
Salma " 40 " "	29.—	29.50
Palfiego " 40 " "	21.50	22 50
Clarego " 40 " "	24.—	25. —
St. Genois " 40 " "	23.—	23 50
Windischgrätza 20 " "	17. —	18.—
Waldsteina 20 " "	18.50	19.50
Keglevicha " 10 " "	12.—	12.50
Fundacya szpit. Arcyksięcia Rudolfa	12.—	12.50

Weksle.

(Na 3 miesiące.)

	pien.	towar.
Amsterdam za 100 zł. hol.	— —	— —
Augsburg za 100 zł. w. p. n.	102 75	103 —
Berlin za 100 tal.	—.—	—.—
Frankfurt za 100 zł. w. p. n.	102 90	103 20
Hamburg za 100 M. B.	90 70	90.80
Londyn za 10 ft. szt.	123 45	123.65
Paryż za 100 fr.	48 95	49 05

Kurs złota.

	pien.	towar.
Dukaty ces. men.	5.88½	5 90
detto. pełnej wagi	5.88½	5.90
Korona	—.—	—.—
20frankówka	9 88½	9.89½
Rosyjski imperyał	10.10	10.12
Talar związkowy	1.81½	1.82
Srebro	121.25	121 50
Kurs korony w c. k. kasach	17 zł. 13 c.	

Telegrafowany kurs wiedeński.

Dnia 20. września.

	złr.	kr.
5% Metaliki	56	50
" z procentami z maja i listopada	—	—
5% pożyczka narodowa	65	—
Losy z 1860 roku	82	40
Akcye banku wiedeńskiego	683	—
" " kredytowego	180	30
Londyn, 10 funtów szterlingów	123	50
Srebro	121	50
" towarem	—	—
Dukat pojedyńczy	5	89

DZIENNIK URZĘDOWY.

(1912) **Concurs-Ausschreibung.** (2)

Nro. 7209-Praes. Im Nachhange der hierortigen Concurs-Ausschreibung vom 22. August 1867 Z. 6389 wird bekannt gegeben, daß noch Actuarsstellen bei den Bezirksgerichten in Baligród, Delatyn, Kamionka strumiłowa, Komarno und Stryj, und zwar 1 definitiv und 4 provisorisch in Erledigung gekommen sind, — um deren Verleihung die Bewerber ihre Gesuche innerhalb der bereits bis Ende September l. J. festgestellten Bewerbungsfrist im vorgeschriebenen Wege an die zuständigen Gerichtshofs-Präsidien zu leiten haben.

Vom k. k. Oberlandesgerichts-Präsidium.

Lemberg, am 11. September 1867.

(1896) **Edict.** (3)

Nr. 51411. Von dem Lemberger k. k. Landes- als Handelsgerichte wird dem Hrn. Dr. Sigmund Rodakowski mit diesem Edicte bekannt gemacht, daß gegen denselben über Ansuchen des Salamon Rappaport ein Auftrag zur Zahlung der Wechselsumme von 1000 fl. öst. Währ. s. N. G. am 11. September l. J. Z. 51411 erlassen wurde.

Da der Wohnort desselben unbekannt ist, so wird dem Herrn Dr. Sigmund Rodakowski der Herr Landesadvocat Dr. Tarnawiecki mit Substituirung des Herrn Landesadvocaten Dr. Męciński auf seine Gefahr und Kosten zum Kurator bestellt, und demselben der oben angeführte Bescheid dieses Gerichtes zugestellt.

Vom k. k. Landes- als Handelsgerichte.

Lemberg, am 11. September 1867.

(1895) **Edict.** (3)

Nro. 51424. Von dem Lemberger k. k. Landes- als Handelsgerichte wird dem Hrn. Dr. Sigmund Rodakowski mit diesem Edicte bekannt gemacht, daß gegen denselben über Ansuchen des Salamon Rappaport ein Auftrag zur Zahlung einer Wechselsumme von 1000 fl. öst. W. s. N. G. am 11. September 1867 Z. 51424 erlassen wurde.

Da der Wohnort desselben unbekannt ist, so wird dem Hrn. Dr. Sigmund Rodakowski der Hr. Landesadvocat Dr. Tarnawiecki mit Substituirung des Hrn. Landesadvocaten Dr. Męciński auf seine Gefahr und Kosten zum Curator bestellt und demselben der oben angeführte Bescheid dieses Gerichtes zugestellt.

Vom k. k. Landes- als Handelsgerichte.

Lemberg, am 11. September 1867.

(504) **Edykt.** (3)

Nro. 4517. C. k. sąd powiatowy w Janowie czyni niniejszem wiadomo, że Iwan Bereziak gospodarz z Wiszenki zmarł dnia 24. grudnia 1862 z pozostawieniem kodycylu z dnia 21. grudnia 1862.

Ponieważ sądowi miejsce pobytu Mikołaja Bereziaka podług porządku dziedziczenia z ustawy do spadkobierstwa powołanego niewiadome, wzywa się tegoż, aby się w przeciągu roku do sądu zgłosił i oświadczenie do spadku wniósł, w przeciwnym razie będzie postępowanie spadkowe z spadkobiercami którzy się oświadczą i z ustawionym dla niego kuratorem przeprowadzone.

Janów, dnia 13. marca 1867.

(1926) **Licitations-Ankündigung.**

Nr. 33008. Am 25. September 1867 wird in der Amtskanzlei des k. k. Cameral-Wirthschaftsamtes in Bolechów während der gewöhnlichen Amtsstunden die öffentliche Licitation zur Verpachtung der herrschaftlichen Bier- und Branntwein-Propination für die Zeit vom 1. November 1867 bis Ende October 1870 entweder in nachstehenden Sectionen oder im Ganzen, abgehalten werden, und zwar:

Sections-Nro.	Zugewiesene Ortschaften	Ausrufspreis des einjährigen Pachtzinses öst. W. fl.	kr.	Vadium öst. W. fl.	kr.
I.	Lisowice	1285	63	129	—
III.	Poberez, Iluzejow und Tiapeze	730	—	73	—
IV.	Cerkowna. Sloboda, Luszki	495	86	50	—
V.	Polanica, Bubniszcze, Cisow	1315	97	132	—
VI.	Brzaza, Kamionka, Sukiel	641	10	64	—
VII.	Taniawa	558	82	56	—
VIII.	Niecow dolny und górny	705	28	70	—
IX.	Bolechow ruski, Wołoska wieś sammt dem Adler-Wirthshause, Neu-Babilon und Salamanowa górka	4124	46	412	—
X.	Dolszka	520	80	52	—
	Zusammen . .	10.377	92	1038	—

Das Pachtobject wird zuerst nach einzelnen Sectionen und sodann in concreto ausgeboten, und die Finanzbehörde behält sich das Recht vor das Resultat sectionsweisen oder der Concretal-Ausbiethung zu bestätigen oder zu verwerfen.

Schriftliche versiegelte mit dem obigen Vadium versehene Offerten auf einzelne oder mehrere Sectionen oder auf das Pachtrecht im Ganzen können bis einschließig 24. September 1867 — 6 Uhr Abends beim Vorsteher des Bolechower Cameral-Wirthschaftsamtes überreicht werden, wo auch die näheren Licitationsbedingnisse eingesehen werden können.

Von der k. k. Finanz-Landes-Direction.

Lemberg, am 6. September 1867.

Ogłoszenie licytacyi. (3)

Nro. 33008. Dnia 25. września 1867 odbędzie się w kancelaryi urzędowej c. k. kameralnego urzędu gospodarczego w Bolechowie w zwykłych godzinach urzędowych publiczna licytacya celem wydzierzawienia propinacyi piwa i wódki na czas od 1. listopada 1867 do końca października 1870 w następujących sekcyach lub w całości:

Numer sekcyi	Miejsca przeznaczone	Cena wywołania jednorocznego czynszu dzierzawnego w w. a. zł.	c.	Wadyum w. a. zł.	c.
I.	Lisowice	1285	63	129	—
III.	Poberez, Huczejów i Tiapcze	730	—	73	—
IV.	Cerkowna, Słoboda, Luszki	495	86	50	—
V.	Polanica, Bubniszcze, Cisów	1315	97	132	—
VI.	Brzaza, Kamionka, Sukiel	641	10	64	—
VII.	Taniawa	558	82	56	—
VIII.	Nieców dolny i górny	705	28	70	—
IX.	Bolechów ruski, Wołoska wieś z karczmą pod orłem, Nowy Babilon i Salamanowa górka	4124	46	412	—
X.	Dolszka	520	80	52	—
	Razem . .	10.377	92	1038	—

Przedmiot dzierzawy będzie licytowany najprzód według pojedynczych sekcyi a następnie in concreto, a władza finansowa zastrzega sobie prawo zatwierdzenia lub odrzucenia rezultatu licytacyi odbytej czy to sekcyami czy in concreto.

Pisemne opieczętowane oferty, w powyższe wadyum opatrzone, opiewające na pojedyncze sekcye albo na cały przedmiot dzierzawy, mogą być nadsyłane do 24. września 1867, 6tej godziny wieczór do przełożonego kameralnego urzędu gospodarczego w Bolechowie, gdzie także przejrzeć można bliższe warunki licytacyi.

Z c. k. krajowej dyrekcyi skarbu.

Lwów, dnia 6. września 1867.

(1932) **Licitations-Ankündigung.**

Nr. 1115. Wegen Verpachtung der auf der Staatsherrschaft Pistyń vorhandenen Cameral Mahlmühlen für die Periode vom 1. November 1867 bis Ende October 1870 wird beim k. k. Cameral Wirthschaftsamte in Kutty am 25. September 1867 die öffentliche Licitation, u. z.: sowol mündlich als auch mittelst schriftlicher Offerten zuerst nach den nachfolgenden Sectionen, sodann auch in concreto mit Vorbehalt der freien Wahl, rücksichtlich der Bestättigung der erzielten Anbothe, abgehalten werden.

Sections-Nro.	Mahlmühle in	Zahl der Mahlgänge	Zahl der Tuchwalken	Ausrufspreis in öst. W. fl.	kr.	Zu erlegendes Vadium in öst. W. fl.	kr.
I.	Pistyń untere	4	—				
	Pistyń obere	2	—	2364	99	236	50
	Meketyńce	3	—				
	Szeszory untere	2	1				
II.	Szeszory obere, Międzybrody genannt	2	1				
	Prokurawa	1	1				
	Brustury untere	1	1	578	12	57	82
	„ mittlere	1	1				
	„ obere	1	1				
III.	Chomczyn obere	1	—				
	„ mittlere	1	—	131	39	13	14
	„ untere	1	—				
	Zusammen 12 Mühlen mit	20	6	3074	50	307	46

Schriftliche versiegelte Offerten, und zwar sowol für einzelne oder mehrere Sectionen, oder auch für das ganze Pachtobject in concreto können nur bis 6 Uhr Abends des der mündlichen Licitation vorangehenden Tages beim Kutty'er Cameral-Wirthschaftsamts-Vorsteher überreicht werden; dieselben müssen mit dem Vadium belegt sein, den bestimmten Anboth in Ziffern und Buchstaben in öst. Währ. ausgedrückt, dann die Erklärung enthalten, daß der Offerent die Pachtbedingungen kenne und sich denselben unbedingt unterziehen wolle.

Wer nicht für sich, sondern für einen dritten licitiren will, muß sich mit einer auf dieses Geschäft speciel lautenden gerichtlich oder notariell legalisirten Vollmacht seines Comittenten ausweisen.

Aerarial Rückständler, Minderjährige und alle, die für sich keine giltigen Verträge abschließen können, dann jene, die wegen eines Verbrechens aus Gewinnsucht in Untersuchung standen, und nicht für unschuldig erklärt wurden, sind von der Pachtung ausgeschloßen.

Der Ersteher hat binnen Vier Wochen nach erfolgter und ihm bekannt gemachter Pachtbestättigung, jedenfalls aber vor dem Pachtantritte eine Pacht-Caution im Betrage der Hälfte des einjährigen Pachtzinses zu erlegen.

Die näheren Licitationsbedingnisse können bei dem k. k. Cameral Wirthschaftsamte in Kutty eingesehen werden; auch werden dieselben vor Beginn der mündlichen Licitation vorgelesen werden.

K. k. Cameral-Wirthschaftsamt.

Kutty, am 10. September 1867.

Ogłoszenie licytacyi. (2)

Nr. 1115. W celu wydzierzawienia młynów w obrębie państwa kameralnego Pistyń znajdujących się, na czas od 1. listopada 1867 aż do ostatniego października 1870 odbędzie się na dniu 25. września 1867 w c. k. urzędzie ekonomicznym w Kutach publiczna licytacya nietylko ustnie ale także i za pomocą pisemnych ofert, a to najpierw podług niżej wykazanych pojedyńczych sekcyi, potem zaś ryczałtowo z zastrzeżeniem wolnego wyboru co do potwierdzenia lub odrzucenia uzyskanych cen dzierzawy.

Liczba sekcyi	Młyn	Ilość kamieni	Ilość folusze	Cena wywołania w. a. zł.	c.	Wadyum w. a. zł.	c.
I.	W Pistyniu dolny	4	—				
	„ „ górny	2	—	2364	99	236	50
	„ Mekietyńcach	3	—				
	„ Szeszorach dolny	2	1				
II.	W Szeszorach górny, Międzybrody zwany	2	1				
	„ Prokurawie	1	1				
	„ Brusturach dolny	1	1	578	12	57	82
	„ „ średni	1	1				
	„ „ górny	1	1				
III.	W Chomczynie górny	1	—				
	„ „ średni	1	—	131	39	13	14
	„ „ dolny	1	—				
	Razem 12 młynów	20	6	3074	50	307	46

Pisemne opieczętowane oferty a to nie tylko co do pojedyńczych lub kilku sekcyi ale także na cały przedmiot dzierzawny mogą być tylko do 6tej godziny w wieczór dnia ustną licytacyę poprzedzającego na ręce przełożonego urzędu ekonomicznego w Kuttach podawane, oferty te muszą być zaopatrzone w wadyum, i zawierać cenę ofiarowaną wyrażoną cyframi i literami z wyraźnem oświadczeniem, że warunki licytacyi są oferentowi znajome i on tymże się bezwarunkowo poddaje.

Kto w imieniu cudzem licytować zechce, ma się wprzód wykazać osobno na ten cel wystawionem i sądownie lub przez notaryusza legalizowanem pełnomocnictwem.

Nabywca dzierzawy będzie obowiązany w przeciągu czterech tygodni od czasu uwiadomienia go o zapadłem potwierdzeniu dzierzawy, w każdym razie zaś przed objęciem dzierzawy złożyć kaucyę w kwocie czynsz półroczny wyrównającej.

Do licytacyi nie będą przypuszczeni: dłużnicy eraryalni, małoletni i wszyscy, którzy do wystawienia prawomocnych dokumentów nie są upoważnieni, nareszcie i tacy, którzy pod zarzutem zbrodni z chciwości indagowani byli i jako niewinni uznanymi nie zostali.

Bliższe warunki licytacyi, które przed rozpoczęciem ustnej licytacyi przeczytane zostaną, mogą być także w urzędzie ekonomicznym w Kuttach każdego czasu przejrzane.

C. k. kameralny urząd gospodarczy.

Kutty, dnia 10. września 1867.

(1910) **Licitations-Ankündigung.** (3)

Nr. 1188. In Absicht der Verpachtung der ausschließlichen Propinationsgerechtsame auf dem Staatsgute **Kossów**, dann des nicht ausschließlichen Rechtes zum Weinausschanke für die Periode vom **1.** November 1867 bis Ende October 1870 wird beim k. k. Cameral-Wirthschaftsamte in **Kutty** am 24. September 1867 die öffentliche Licitation, u. z. sowohl mündlich als auch mittelst schriftlicher Offerten, zuerst nach den nachfolgenden Sectionen, sodann auch in **concreto** mit Vorbehalt der freien Wahl rücksichtlich der Bestättigung der erzielten Anbote, abgehalten werden.

Sections-Nr.	Die ausschließende Bier- und Branntwein-Propinationsgerechtsame nebst dem nicht ausschließenden Rechte zum Weinausschanke in den Ortschaften	Wirthshäuser	Nebengebäude	Grundstücke		Ausrufspreis in öst. W.		Zu erlegendes Vadium in österr. Währ.	
		Anzahl		Joch	□Kl	fl.	kr.	fl.	kr.
I.	Czerhaniówka und Smodna . . .	1		.	.	1106	14	111	.
II.	Kossów, Alt-Kossów, Wierzbowiec Manastersko und Moskalówka . .	1	1	.	432	6360	29	636	.
III.	Horod	1	.	.	.	239	66	24	.
IV.	Sokołówka und Babin	1	.	.	.	672	90	68	.
V.	Ryczka	1	.	.	.	424	2	43	.
VI.	Jaworów	1	1	.	200	589	94	59	.
	Zusammen in concreto .	6	2	.	632	9392	95	941	.

Schriftliche versiegelte Offerten, und zwar sowohl für einzelne oder mehrere Sectionen oder auch für das ganze Pachtobject in concreto können nur bis 6 Uhr Abends des der mündlichen Licitation vorangehenden Tages beim **Kuttyer** Cameral-Wirthschaftsamts-Vorsteher überreicht werden, dieselben müssen mit dem Vadium belegt sein, den bestimmten Anbot in Ziffern und Buchstaben in österr. Währung ausgedrückt, dann die Erklärung enthalten, daß der Offerent die Pachtbedingungen kenne, und sich denselben unterziehen wolle.

Wer nicht für sich sondern für einen Dritten licitiren will, muß sich mit einer auf dieses Geschäft speciell lautenden gerichtlich oder notariell legalisirten Vollmacht seines Committenten ausweisen.

Aerarial-Rückständler, Minderjährige und alle, die für sich keine giltigen Verträge abschließen können, dann jene, die wegen eines Verbrechens aus Gewinnsucht in Untersuchung standen, und nicht für unschuldig erklärt wurden, sind von der Pachtung ausgeschlossen.

Der Ersteher hat binnen vier Wochen nach erfolgter und ihm bekannt gemachter Pachtbestättigung jedenfalls aber vor dem Pachtantritte eine Pachtcaution in Betrage der Hälfte des einjährigen Pachtzinses zu erlegen.

Die näheren Licitationsbedingnisse können bei dem k. k. Cameral-Wirthschaftsamte in **Kutty** eingesehen werden, auch werden dieselben vor Beginn der mündlichen Licitation vorgelesen werden.

Vom k. k. Cameral-Wirthschaftsamte.

Kutty, am 7. September 1867.

Ogłoszenie licytacyi.

Nr. 1188. W celu wyddzierzawienia wyłącznego prawa propinacyi w dobrach kameralnych Kossów i niewyłącznego prawa wyszynku wina na czas od 1go listopada 1867 aż do ostatniego października 1870 odbędzie się na dniu 24go września r. b. w c. k. urzędzie ekonomicznym **w Kutach** publiczna licytacya nietylko ustnie, ale też i zapomocą pisemnych ofert, a to najpierw podług niżej wykazanych pojedyńczych sekcyj, potem zaś ryczałtowo z zastrzeżeniem wolnego wyboru co do potwierdzenia lub odrzucenia uzyskanych cen dzierzawy.

Liczba sekcyj	Prawo propinacyi w miejscach	Karczmy	Stajnie	Grunta		Cena wywołania		Wadyum złożyć się mające	
		ilość		morgi	□s.	zł.	kr.	zł.	kr.
I.	Czerhaniówka i Smodna	1	.	.	.	1106	14	111	
II.	Kossów, Stary Kossów, Wierzbowiec, Manastersko i Moskalówka . . .	1	1	.	432	6360	29	636	.
III.	Horod	1	.	.	.	239	66	24	.
IV.	Sokołówka i Babin	1	.	.	.	672	90	68	.
V.	Ryczka	1	.	.	.	424	2	43	.
VI.	Jaworów	1	1	.	200	589	94	59	.
	Razem . . .	6	2	.	632	9392	95	941	.

Pisemne opieczętowane oferty, a to, nietylko co do pojedyńczych lub kilku sekcyj, ale także na cały przedmiot dzierzawny, mogą być tylko do 6tej godziny w wieczór, dnia ustną licytacyę poprzedzającego na ręce przełożonego urzędu ekonomicznego w Kutach podawane; oferty te muszą być zaopatrzone w wadyum i zawierać cenę ofiarowaną, wyrażoną cyframi i literami z wyraźnem oświadczeniem, że warunki licytacyi są oferentowi znajome i on tymże się bezwarunkowo poddaje.

Kto w imieniu cudzym licytować zechce, ma się wprzód wykazać osobno na ten cel wystawionym i sądownie lub też przez notaryusza legalizowanem pełnomocnictwem.

Nabywca dzierzawy będzie obowiązany w przeciągu czterech tygodni od czasu uwiadomienia go o zapadłem potwierdzeniu dzierzawy, w każdym razie zaś przed objęciem dzierzawy złożyć kaucyę w kwocie, czynsz półroczny wyrównywającej.

Do licytacyi nie będą przypuszczeni dłużnicy eraryalni, małoletni i wszyscy, którzy do wystawienia prawomocnych dokumentów nie są upoważnieni, nareszcie i tacy, którzy pod zarzutem zbrodni z chciwości indagowani byli, i jako niewinni uznanemi nie zostali.

Bliższe warunki licytacyi, które przed rozpoczęciem ustnej licytacyi przeczytane zostaną, mogą być także w urzędzie ekonomicznym w Kutach każdego czasu przejrzane.

Z c. k. urzędu gospodarczego.

Kutty, dnia 7. września 1867.

(1920) **Concurs.** (2)

Nro. 36062. Beim Rechnungs-Departement der galizischen Finanz-Landes-Direction sind Rechnungs-Officialsstellen in der **IX.**, X. und **XI.** Diätenclasse mit dem Gehalte **1000** fl., **800** fl. und **600** fl., eventuell 900 fl., **700** fl. und 500 fl., — ferners eine Practicantenstelle mit dem Adjutum jährlicher 200 fl. zu besetzen.

Gesuche um diese Posten sind unter Nachweisung der Prüfung aus der Staatsrechnungswissenschaft und der Kenntniß der Landessprachen binnen drei Wochen bei der Finanz-Landes-Direction in Lemberg einzubringen.

Lemberg, am 14. September 1867.

(1856) **Kundmachung.** (3)

Nro. 6214 Abth. 3. Das Kriegsministerium findet die künftige Beschaffung der Monturs- und Ausrüstungserfordernisse für die k. k. Armee unter Auflassung der diesfalls bisher wirksam gewesenen Monturs-Commissionen, lediglich im Wege der Privat-Industrie zu veranlassen und zur Betheilung an diesem Unternehmen die öffentliche Aufforderung zur Offerteinbringung hiemit zu erlassen.

Gegenstand der obigen Offertverhandlung ist die Lieferung von fertigen Monturs- und Rüstungssorten, dann Feldrequisiten und beziehungsweise Materialien für den Bedarf der k. k. Armee.

Die Sicherstellung des Bedarfes geschieht nach Einreihung der verschiedenen Erfordernisse in bestimmte Gruppen, und zwar:

a) von Tuchsorten,
b) „ Leinensorten,
c) „ Fußbekleidungen,
d) „ Mannes- } Rüstungen,
e) „ Pferde- }
f) „ Feldrequisiten,
g) „ eventuellen Erfordernissen,

für bestimmte begrenzte Bemontirungsbezirke, nämlich **Wien, Gratz, Brünn, Prag, Ofen-Pesth, Lemberg, Hermannstadt** und **Agram**, und sind die Erfordernisse der Truppen und Anstalten, welche von dem Unternehmer für das Jahr **1868** zur Lieferung in Anspruch genommen werden, so wie die betreffenden Truppenkörper und Anstalten und deren Stationsorte, mittelst der eigenen Tabellen, welche den litographirten Offertsbedingungen beigeschlossen sind, — ersichtlich gemacht.

Die Lieferungsperiode umfaßt den Zeitraum von drei Jahren vom **1.** Jänner **1868** angefangen — und werden hinsichtlich derselben mit den Lieferungs-Erstehern förmliche Lieferungsverträge abgeschlossen.

Der Unternehmer ist gehalten, nach der von ihm angebotenen und eventuell erstandenen Lieferungsgruppe das hievon für jedes Jahr auf den currenten Bedarf ihm von der Militär-Verwaltung mit bestimmter Ziffer im vorhinein bekannt gegebene Lieferungsquantum in den hiefür normirten Lieferungsraten an die betreffenden Truppen und Anstalten unmittelbar abzustatten, ferners aber auch seiner Unternehmung eine solche Erzeugungsfähigkeit zu geben, um deren Leistungen nöthigenfalls über den gewöhnlichen Bedarf hinaus vornehmen zu können.

Die Verpackung und Verfrachtung der Lieferungsartikel bis in die Stabsstation des betreffenden Truppenkörpers, oder in den sonst bestimmten Ablieferungsort hat der Unternehmer, und zwar bezüglich der Verfrachtung mittelst Eisenbahn nach dem vereinbarten Militär-Tarife auf eigene Gefahr und Kosten zu besorgen, ohne hiefür eine besondere Vergütung vom Militär-Aerar ansprechen zu können, da die bezüglichen Spesen in die Preise der einzelnen Artikel einzurechnen sind.

Alle zur Anfertigung der Tuch-, Woll- und Ledersorten nöthigen, so wie zur Ablieferung im rohen Zustande bestimmten Materialien sind vom Unternehmer in von ihm selbst betriebenen Fabriken zu erzeugen, — eben so hat auch die Anfertigung der zu liefernden fertigen Bekleidungs- und sonstigen Sorten ausschließlich in den Werkstätten und Etablissements des Unternehmers zu geschehen.

Nur solide und vollkommen leistungsfähige Fabriken — und derlei größere Industrie- und Confectionsunternehmungen werden für die Offerteinbringung hiemit als geeignet erkannt es wird übrigens hiebei gestattet, daß sich mehrere solche Fabriken und Unternehmer zu einem Consortium — unter solidarischer Verpflichtung — vereinen, und in dieser Weise als gesellschaftliche solidarische Unternehmung ihren Anbot einbringen können.

Der Offerent hat bei der von ihm angebotenen Lieferungsgruppe im Offert für jeden Artikel, wenn für denselben auch kein Bedarfsquantum für das Jahr **1868** angegeben erscheint, den Lieferpreis pr. Stück, Elle, Garnitur ꝛc. in Ziffern und mit Buchstaben deutlich und ohne Correctur anzusetzen und ferners ausdrücklich zu erklären, daß ihm die Lieferungs-Probemuster, dann Material- und Gelddividenden, welche bei den Monturs-Commissionen eingesehen werden können, vollkommen bekannt sind und daß er sich den für diese ärarische Lieferungsunternehmung festgesetzten Bedingungen, welche nach ihrem vollen Inhalte in litographirten Exemplaren sowohl bei jeder Monturs-Commission als auch bei den Handels- und Gewerbekammern des betreffenden Kronlandes eingesehen werden können, vollinhaltlich unterwerfe und von deren Inhalt genaue Einsicht genommen habe.

Jeder Offerent hat seinem Offerte 5% (Fünf Procent) des nach seinem Anbote auf den Bedarf des Jahres **1868** entfallenden Lieferpreises als Vadium entweder in Baarem oder in nach dem Curswerthe berechneten k. k. österr. Staatsschuldverschreibungen oder in von der betreffenden Finanzprocuratur annehmbar befundenen Hypothekar-Urkunden beizulegen, welches Vadium den Nichterstehern sogleich nach erfolgter Entscheidung über das Verhandlungsergebniß zurückgestellt wird, rücksichtlich der Ersteher aber als Caution im Sinne des §. **17** der Bedingnisse zurückbehalten wird.

Die mit dem vorgeschriebenen Vadium und der von der Handels- und Gewerbekammer über die Leistungsfähigkeit der Unternehmer auszustellenden Certificaten versehenen und gehörig gestempelten Offerte sind dem Kriegsministerium versiegelt unmittelbar zu überreichen und haben daselbst bis längstens **30.** September d. J., **12** Uhr Mittags einzulangen.

Wien, am 3. September **1867.**

(1874) **Kundmachung II.** (3)

Nr. 1745. Bei der k. k. Tabakfabrik-Verwaltung zu Winniki in Galizien werden nachfolgende Schrenzpapiere und Brennholz für das Jahr 1868 durch Ueberreichung schriftlicher Anbothe bis längstens 2ten October 1867, 12 Uhr Mittags sichergestellt, u. z.:

Für die k. k. Tabak-Fabrik in	Brennholz 36" lang	Schrenzpapier 15/22"	14/21"	13½/20"	11/22"
	Klafter	Anzahl der Ballen à 4800 Bogen			
Winniki	180	500	500	1000	150

Das Nähere ist aus den Kundmachungen, Licitations- und Contracts-Bedingungen, welche bei den k. k. Tabakfabriken in Winniki, Göding und Monasterzyska, beim k. k. Finanz-Landes-Directions-Oekonomate in Lemberg und bei den Handels- und Gewerbekammern in Lemberg, Brünn, Olmütz und Troppau zur Einsicht bereit liegen, zu entnehmen.

Von der k. k. Tabakfabrik-Verwaltung.

Winniki, am 29. August 1867.

Obwieszczenie II.

Nro. 1745. Zarząd c. k. fabryki tytoniu w Winnikach w Galicyi ma zamiar zabezpieczyć dostawę następującej ilości bibuły i drzewa opałowego na rok 1868 za pomocą pisemnych ofert, najdalej do dnia 2. października 1867 o godzinie 12tej w południe podać się mających, a mianowicie:

Dla c. k. fabryki tytoniu	Drzewo opałowe długości 36 cali	Bibuły w rozmiarach cali 15/22	14/21	13½/20	11/22
	sągów	liczba belów po 4800 arkuszy			
w Winnikach	180	500	500	1000	150

O bliższych szczegółach dowiedzieć się można ze spisu warunków licytacyjnych i kontraktowych, który przeglądnąć można w fabrykach w Winnikach, w Gödingu i w Monasterzyskach, w ekonomacie c. k. dyrekcyi krajowej skarbowej we Lwowie i w izbach dla handlu i przemysłu we Lwowie, w Bernie, w Ołomuńcu i w Opawie.

Z zarządu c. k. fabryki tytoniu.

Winniki, dnia 29. sierpnia 1867.

(1875) **Edykt.** (3)

Nr. 34820. C. k. sąd krajowy we Lwowie Adryjana Baranieckiego, Witolda Baranieckiego i Zygmunta Starożypińskiego imieniem nieletnych tegoż dzieci Brunona i Maryi Starożypińskich niniejszym edyktem zawiadamia, że przeciw nim i innym spadkobiercom ś. p. Łukasza Baranieckiego Szczepan Litwiński wniósł pozew dnia 11. czerwca 1864 do l. 25644 o zapłacenie sumy 149 złr. 32 kr. w. a. z p. n. w skutek którego termin do rozprawy na dzień 30. września 1867, godz. 11. rano został wyznaczony.

Gdy miejsce pobytu Adryjana Baranieckiego, Witolda Baranieckiego i Zygmunta Starożypińskiego jest nieznane, przeto c. k. sąd krajowy w celu ich zastępstwa i na ich koszt i niebezpieczeństwo tutejszego adwokata krajowego Dr. Madejskiego z substytucyą adwokata krajowego Dr. Kabata za kuratora ustanowił, z którym ta sprawa podług ustawy postępowania sądowego dla Galicyi obowiązującego przeprowadzoną będzie.

Zaleca się zatem pozwanym, aby na przyszłym terminie, albo sami osobiście się stawili i albo nową spółobronę wnieśli, lub do obrony wniesionej przystąpili, inaczej bowiem tychże, jako przystępujących do tej obrony uważać się będzie.

Z c. k. sądu krajowego.

Lwów dnia 6. lipca 1867.

(1845) **Licitations-Kundmachung.** (3)

Nro. 744. Von Seite des k. k. Zeugs-Artillerie-Filial-Posten-Commando zu Lemberg wird hiemit bekannt gemacht, daß wegen Verkauf verschiedener Pferde-Beschirrungs-Bestandtheile, Abfall-Leder, verschiedenen alten Eisen, Messing, Stahl, alten Strickwerk, Lumpen und Professionisten-Werkzeugen am 23. September l. J., 9 Uhr Vormittags im k. k. Artillerie-Zeughause eine öffentliche Licitation abgehalten werden wird.

Zu dieser Licitation können auch gehörig ausgefertigte, gesiegelte und mit dem dritten Theil des entfallenden Kaufschillings versehene Offerte bis längstens 22. d. M. eingereicht werden.

Die Licitationsbedingnisse, so wie die zu veräußernden Artikel können täglich mit Ausnahme von Sonn- und Feiertagen im k. k. Artillerie-Zeughause Vormittags von 8 bis 11 und Nachmittags von 2 bis 5 Uhr eingesehen werden.

Vom k. k. Zeugs-Artillerie-Filial-Posten-Commando.

Lemberg, am 6. September 1867.

Ogłoszenie licytacyi.

Nro. 744. C. k. filia komendy artyleryi zbrojowniczej we Lwowie podaje niniejszem do wiadomości, że celem sprzedaży rozmaitej uprzęży starych rzemieni, rozmaitego starego żelaza, mosiądzu, stali, starych postronków, szmat i narzędzi rękodzielniczych, odbędzie się dnia 23. września r. b. z uderzeniem godziny 9tej z rana w c. k. zbrojowni artyleryi we Lwowie publiczna licytacya.

Do tej licytacyi mogą także być oferty należycie wystosowane, opieczętowane i w trzecią część przypadającej ceny kupna zaopatrzone, najdalej do 22. b. m. podawane.

Warunki licytacyi, jakoteż przeznaczone do sprzedaży artykuły można każdego dnia, wyjąwszy święta i niedziele, od 8mej do 11tej przed południem a od 2giej do 5tej godziny po południu w c. k. zbrojowni artyleryi przejrzeć.

Z c. k. filii komendy artyleryi zbrojowniczej.

Lwów, dnia 6. września 1867.

(1850) **Kundmachung** (4)

Nr. 4469. An jedem Freitag 10 Uhr Vormittags findet beim Lemberger k. k. Militär-Verpflegs-Magazin eine Licitation über Verkauf von Korn-Kleien statt.

Außerdem werden Korn-Kleien im Ziselverkauf täglich hintangegeben.

Auch werden entsprechend vercautionirte Anträge auf die Abnahme größerer Kleien-Quantitäten entgegen genommen.

K. k. Militär-Verpflegs-Magazins-Verwaltung.

Lemberg, am 7. September 1867.

Obwieszczenie.

Nr. 4469. W c. k. magazynie prowiantów wojskowych we Lwowie odbywa się w każden piątek o 10tej godzinie rano, licytacya na otręby żytnie.

Oprócz tego można codziennie otrąb dostać podług cen w urzędzie oznaczonych.

Także przyjmują się na większe ilości otrąb ofery odpowiednio kaucyonowane.

Z. k. magazynu prowiantów wojskowych.

Lwów, dnia 7. września 1867.

(1911) **Kundmachung.** (2)

Nro. 10263. Am 18. September l. J. tritt in dem Orte Jabłonica auf dem Curse Mikuliczyn-Korös-Mezö eine Postrelais-Station für den gesammten auf dieser Route vorkommenden Postbeförderungsdienst ins Leben.

Die Cursordnung der auf dieser Route im Gange stehenden Personen- und Reitposten bleibt unverändert. Die Postdistanz zwischen Jabłonica und Mikuliczyn beträgt 1²/₈ und zwischen Jabłonica und Korös-Mezö 1 Post.

Von der k. k. galiz. Post-Direction

Lemberg, am 15. September 1867.

Doniesienia prywatne.

Przestroga.

Niniejszem oświadczam, że **Salamonowi Czackiessowi** ani też **Abie Bretholzowi** żadnych produktów niesprzedawałem, ani do sprzedania takowych mego syna Ferdynanda nieupoważniłem, przeto każdą umowę o sprzedaż produktów lub zaciągnienie pożyczki pieniężnej w mojem imieniu przez tegoż mego syna zawartą, uważam z mojej strony za nieważną i mnie nie zobowiązującą.

Łuka, dnia 15. września 1867.

(1928—2) **Antoni Stasicki.**

Z c. k. galic. drukarni rządowej.